

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytatásán minden hónap elején lehet.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül árcengedés adatik.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: KÖRÖSI-NAGY-ÚTCA, 7. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 184. SZ.

Hétfőgáj minden bejelentésért 30 kr.

Közügyeinkről.

Ha — a lefolyt 6 éves időszak után, melyben a városnak egymásután három polgármestere volt, még pedig úgy, hogy az első hosszasan beteg volt, a második csak mint helyettes foglalta el a székét — visszatérünk a város ügyeinek menetére, nincs okunk felettség búsulni. Mert azt látjuk, hogy ha a 6 éves periódus elején a pártviszállyok hatalmas hullámzása közepett vezető fő hiányában nem lehetett is sokra menni, de azon idő alatt is elkészítették a talaj annyira, hogy a későbbi időben, a hat év vége felé mégis csak lehetett valamit tenni.

Jó képet ad a város haladásáról annak pénzügyeinek vizsgálata; mert ha ezek rendezettek, csak akkor lehet valamely irányban haladást várni; de az elköltött pénz jóra fordított, még az is haladás.

Ha tudjuk azt, hogy a pestiház felépítése a városnak a takarékpénztárban volt több mint százezer forint tökéjét teljesen felemészítette, jól esik látnunk, hogy 1880. év végén már mégis 62,901 frt 74 kr. volt a takarékpénztárban s ez 1884. év végére 90,911 frt 51 kr-ra nőtt, tehát 28,009 frt 77 kr-ra szaporodott és szaporodott dacára annak, hogy utcákövezés, körkemenzejegetés és a kataszteri munkálatok mind költségvetésen kívül készülvén, ezen betétek használtak fel azok fedezésére.

Azokban azok visszatérülnek és csak mint kölcsön tekintendők.

És ha még ehez tudjuk azt, hogy ezen időszak alatt a város adósságából 85,403 frt 93 krnyi jelentékeny összeg letörlesztetett, lehetetlen megnyugvásunknak kifejezést nem adni.

Ugy bizony! Visszafizettek mindazon kölcsönök, melyek 6%-nál drágább kamatra voltak s — a nemzeti bank nagy kölcsönén kívül — egyedül csak azok hagytak meg, — mintegy 40,000 frt — a melyek után a kamat 6%-ira leszállított, ezekre nézve azon vélemény levén döntő, hogy 6% kamat mégsem oly igen sok, hogy a kamatkülönbségnél elérhető megtakarítás érdekében érdemes lenne minden rendelkezés alatt álló pénzt magunktól eltávolítani.

Az adósságok rendezésénél azonban nemcsak a fentebb elmondottak történeti; mert a nemzeti bank 1864-ik évi 300 ezer frtos és 1873-ik évi 250 ezer forintos 6% kamatú 32 éves törlesztési kölcsönét szintén konvertáltatták, még pedig úgy, hogy a még le-törlesztve nem volt 437 ezer forint 5 1/2% kamat mellett 38 1/2 éves kölcsönre lett átváltoztatva; minél tehát előny a 1/2 kamat megtakarítás és esetleg ha a város netán pénzügyi-ségben lenne, előny a törlesztési idő meghosszabbítása; míg ellenben ez hátrány még pénzbőség idejében sem lehet, mert a törlesztési részletnél többet lefizetni mindig szabadságunkban áll.

Ez a fél percent megtakarítás pedig ilyen nagy összegnél nem épen csekélység, mert az az egész törlesztési időszak alatt körülbelül 54,000 frtra rúg.

De az adósságok rendezésében még más horderejében sokkal többre becsülhető nevezetes kezdeményezés is történt; nevezetesen az 1873-tól 1880-ig elköltött vagyon helyreállítása elhatározottat s ez az elköltött vagyon 175,779 frt 75 krban kimutatván, ennek törlesztésére a konvertált kölcsönökre törlesztési részletek jelöltek ki olyképen, hogy az 25 évig, vagyis addig, míg ezen az úton a tenetbebi vagyonapadás helyreálltva lesz, a

szeme csak úgy ragyogott, mikor térden állva házigazda durva ecsettel a képhe az arnykolást. Makay, a fíradhatlan díszmester adta a szakértő tanácsot. Olykor-olykor mormogott magában, mikor a kitűnő grundoló képessége cserbehagyta s fehérre grundolta azt, a minék fekete vagy sötétnek kellett volna lennie s megesküdtött Thaliára vagy kilenczvenzer, hogy bizon 5 különböző festő — mint színész. Ezt az egyet elhitte neki mindenki, a ki őt a világot jelentő deszkának ismeri tanulta. Nagy ügygyel-bajjal elkészült volna a falu, haem most már tessék alkalmazni a kaszinó termében. A kaszinóról azt tartják, hogy onnan kinéztek az embert, de különösen kinéztek a bűnöket. Na diszitők! itt meggyűlt a bajtok. A terem át van adva, de szöget ne mérészeljenek beverni a falba, mert megfizetik a terem 150 frtos festését. A diszitők fejeiket összedugják s kapkodnak a fejközhöz, hogy csak jönné már egy okos gondolatuk. Megjött. A kaszinó udvarát retek rakott oszlop-fakkal, lézékkel, deszkákkal úgy annyira, hogy a Miska kellene az aggodalmában éppen 50 szál haja öszült meg, a szemei meg olya haragos villámokat szórta arra a nem kaszinó képes zstp- és nádkékre, hogy bizon-bizon már felni kellett a tüztől. Hogy is ne, mikor az a villámok, a miket azok a szemek szórta, meg az a sok tűz, a melylyel a rendezőség a munkához látott, egész veszedelemmel fenyegetett, ennyi anyag között, az öreg Tomaskó is nagyon, de nagyon félhetett a tüztől, mert szakadatlanul hordatta a jeget az udvarba csupa figyelemből s hűségese megnevésztette a gendákat, így óva azokat a gyulladástól s hozzá akkora töcsákat csináltatott az udvarra, hogy meg lehetett volna benne fürödni, ha annyira hideg nem lett volna. A gendák állottak már a falak mellett, most csak fel a függönyök-

kel. Tíz ember felhúta, megékelte, megdrótozta, megszegette, megszófolta s befűrtáta. Áll, áll! kiáltják örömteljesen. Csak egy ifjú állott melán, bísan a kifeszített cortinák előtt, kezében egy éles fűrészel s egy hegyes lécezel. „Jaj ha ez le találna zuhanni a bál alkalmával” — sóhajtott fel. „Ez borzasztó lenne a francziországi Bertalan éjnél.” „Ne izélj pajtas! — jegyzé meg erre egy improvisalo kályhamester, — mert teremtette meg megijedek a nevednapod éjszakájának emlegetésétől”. Erre szerelmesen megölelte a banyát, már t, a kemenczét s behurcolta rendeltetés helyére a másik szobába, a melynek főekességévé lőn. Elkészült aztán lassacskán a „szépsé” is, a melyben ez alkalommal nem szerepelt ugyan a nagy zöld boroskan-csó, meg a hosszúnakú boros- és pálinkáspalacs, de azért szükséges alkatrésze lett ama szobának, mely falusi koromát volt ábrázoló. És ezt a söntést egy katoná, egy doktor meg egy leváltárnok csinálta, bizony-ságot téve róla, hogy az ésmesterséget mel-lékes foglalkozásképen bátoraságon folytat-hatják.

Legtöbb bajjal járt talán az emelvény készítése. Az eszme az volt, hogy egy dombon fekvő házat ábrázoljon nádsövényes udvarral. És ez mondhatni, pompásan sikerült, az összeállításban levő eredetiség a szó teljes értelmében mindenki meglepett. Még mindig nevetünk kell, mikor a rendezőség aggodalma gondjaink, a felállítás alkalmával.

Kettős deszka alkalmaztatott padozatul s próbálta erősen a rendezőség egyik fiatal tagja, vajjon megbir-e 20 természetes hölgyet? A próba után felkiáltott: a padozatot még egy-egy deszkával pótolni kell, mert különben nem áll jól semmiért. Biztosították, hogy az alkotmány megbir 30 métermázsát, az emelvény pedig csak húsz székre levén be-

menyek azok, melyeket a közelebb el-múlt években elérni sikerült, mely úgy látjuk, hogy megnyugtató örvendetes tudomásul szolgálhat; kivált, hogy ha hozzá számítjuk, hogy a pénzügyek rendezésére még nagy mérvben fog hatni a javadalmi hivatal felállítására, mely úton már a közelebb elmult évben is jelentékeny haszon éretett el, a mi ha a kifizetett elvek alapján fejlesztetik, a következő évek során teljes joggal többnek remélhető.

A városi zálogház felállítására elvben ki van mondva s az már csak idő kérdése, a mely ismét részben a város pénztárán is segíteni fog, de áldását inkább a legszegényebb osztályllyal fogja jótékonyan érezetni és mint ilyenek, a jótékonyaság terén igen nagy jövője lesz.

És mind ezen fentebbiek elértettek a mellett, hogy még jelentékeny építkezések is voltak, mert a régi kőút átalakított, a vásári-nagy-útca kiköveztetett és a városház előtti út kitég-láztatott, a városháza udvarán egy új épület, a városi műkerten díszes tánc-terem és konyhaépület és még két min-taszteri puszta iskola emeltetett, 4 új jó vizű kút fúratott, a most már hasz-nos munkában levő körkemenzeje épít-tetett és még mind ezeken felül iskola-helynek három ház megvétellett, a piac téren a volt harangozó lakisajá-tított és még a kórházi tartozások mintegy 15,000 frt kifizettetett.

Látni való tehát, hogy a haladás útján állunk, a mire csak azt mond-hatjuk, hogy segítsen beuntinket az Isten többre is!

6.

Gazdáink figyelmébe.

A fővárosban székelő „Gazdakör”-ben egyidő óta igen érdekes viták folynak a

rendezve, nem lehet tartani attól, hogy ve-szedelem éri az emelvény közönségét.

Szombaton pontban délután négy órakor készült el a díszítés, a mely meglepte a közönséget. A nagyterem egyik oldala falusi útcazt ábrázolt, paraszt házákkal. Ott volt a nagy itató kút, a kerek szárazmalom, az ezen oldalon ülő néző közönség úgy nézett ki, mintha kiált volna a ház elé falusi szokás szerint. Ettől balra egy paraszt házikó volt nádsövény kerítésel (emelvény). Festői pont. Mikor udvarán megjelent a néző közönség, önkénytelenül az a kérdés tolt elő, hogy kerültek azok az úri asszonyok abba a parasztház udvarába? Ezzel szembe a karzatot kukorica-fűzések s az obligát vöröspaprika díszíték. A terem másik nagy oldala barna keretű — falusi szokás szerint — bukkora álló tükrökkel és a délmagyarországiak által annyira kedvelt csikos függönyökkel volt díszítve. A kisterem koromát ábrázolt. A banyakemenze nélkülözhetlen, „kuczkói- és padkaival” ott állott nyugodalmasan az egyik sarokban, vele szemben a söntés, a melynek egyik falán ott díszelgett a statárius. Kár, hogy Hajagos a főkapitány nem látta, meg-esküdtött volna rá, hogy ő irta alá. A banyakemenze mellett ott függött a kakukkos óra meg a komáromi kalendárius. Az ablaknál ott függött a fűrkaliczka, a melyben vilá-gyüfölettel üldögélt a fűrj szomorúan. A fa-lakat Simonyi öbester históriáját ábrázoló képek díszíték, a batorzatot pedig kecskelábú asztalok s lócsák képeztek. A bejáratnál a nagyteremből korezmazigér kaczerkódott s ott volt kiirva vaskos akumbakumos felírás-sal: „Itt ma nagy bál tartatódik!”

És ez a felírás igazolta magát. A ren-dezőség már félkilenczóra a teremben volt s felrakta a rendezői jelvényeket. (Bazarszása.) A legelső nő a ki a 280 gyertyafényvel vi-

TÁRCZA

Arny- és fényképek a nőegyleti bálról.

(A bál előzményei. — A diszitők. — Arnyképek a nagy-szállalól. — Referáda. — Fényképek a bálból. — Egy tük.)

„Adatik tudtára, hogy 1885-iki év januárius hó 17-én nagy bál tartatódik. Ha lehet, magyarországi népviseletben tessék előjenni”. Ez a stíl és az a tartalom, a melylyel a „Hivogató” kiállított, elég volt arra, hogy ellentétes táborokat teremtsen a bálak iránt érdeklődők körében. Ezer és ezer megjegyzés kísérte a meghívót, száz és százféle kritika szűró hegyével érintette a bál tervezőit s az a mosoly is, mely sokak ajkára oda lapodzott, bizony-bizony talán öntudatlanul is gúnyt vagy kicsinylést fejezett ki. A nőegylet Pál mestere már-már csüggedni kezdett volna, ha egy szeretetreméltó kardos úr s Adam, az emberiség ösapjának bátorságával s az emberiségért való lelkesedésével nem élesztik a csüggedőt, meg ott volt az a szeretetreméltó fő női rendezőség, mely annyi tüzzel, annyi felelőszással minden alkalmat felhasználva készítette elő azt az ügyet, melynek egyedüli célja volt egy élvezetes estét szervezni a közönségnek.

Falut falut a bálnak! Ez volt a jelszó. És a hogy e jelszó elhangzott, a színház poros függönyei lehullottak a zsinorpadláról s miután senkiem hederített rájuk a színházban, átköltöztek a „Proféta” helyiségeibe, hogy ott új tetőt nyerjenek a házak, új szint a fák s a levegőt ábrázoló függöny falut mutasson barátságos paraszt házikókkal.

Patáknak nyakára jártak, kénytelen volt komponálni falut, kénytelen volt rajzolni házakat s festeni templomot. Cihlar

mezőgazdasági üzleti hitel helyes szabályozása felől.

Figyelmet érdemelnek a viták nemcsak azért, mert a gazdaközönség igen nagy részét közelről érdekli, hanem a miatt is általában, mert a miről ott szó van, a gazdasági hitel, első rendű közgazdasági érdeklet képez.

A mint tehát a Gazdakör helyesen cselekszik, mikor e kérdéssel, mint a mezőgazdaság életét kérdésvetél foglalkozott, ki kell mondanunk, hogy a gazdaközönség igen nagy vért követne el onnaga ellen, ha ezen tárgyat, és az ügy fontosságához mért színvonalon mozgott vitákból, le nem vonná a következtetést, s legalább is akkora érdeklődést nem mutatna azon ügy iránt, mint sok más elibe tált, politikai, avagy ügynevezett „reform eszmé” iránt.

A tárgyalás alapjátul szolgáló pontozatok további eljárás végett a Gazdakör igazgató ságához tétettek át, s így gazdaközönségünknek lesz még alkalma azokkal foglalkozni, a minthogy meg is érdemlik azok a megbeszélést.

A Gazdakör sürgeti: hogy a gazdaközönség hitelgényei jobban elégtessenek ki, s ezt a sürgetést oly módon indokolja, hogy ahhoz sok szó fér.

Tekintve, — így szól az indoklás első pontja, — hogy a változhatlan okok által előidézett mezőgazdasági válságból csak akkor van menekülés stb. — Mi az illetén indoklás helytelenítjük. Mert ha elismerjük is, hogy a mezőgazdaságot válság fenyegeti, hogy a mezőgazdák helyzete valóban szorongatott, a mezőgazdasági válságról, mint létezőről szólni ma még nem lehet. Különösen nem szabad ezt tenni a Gazdakörnek akkor, midőn arra törekedik, hogy a gazdaközönség hitel-szükségleteit, méltányosabb feltételek mellett elégtessenek ki. Hiszen ha a bank és a többi pénzintézetek elhiszik a Gazdakörnek, hogy a mezőgazdasági válság csakugyan jelen van, a gazdaközönség hitelgényei kielégítésében csak ovatosabbak lesznek, s úgy a bank, mint a pénzintézetek, a Gazdakör indoklása nyomán, valóban joggal utalhatnának arra, hogy az ovatosítást, hogy ne mondjuk szűkmarkúságot, a Gazdakör által constattált válság teszi önmaguk iránti kötelességüké.

Pénzintézetek azonban valószínűleg helyesebben ítélendik meg mezőgazdasági viszonyainkat, s míg a pénzpiac nem fogja visszatrüszni a mezőgazdasági válság elgázdhatatlan képét, nem is fog elzárkózni a gazdaközönség hitelszükségletének kielégítése elől, de határozottan hiba, s kárára lehet úgy a gazdaközönség, mint az ország hitelének, ha a válságot épen a Gazdakör emlegeti.

A mi a többi pontozatokot illeti, nem lehet a mi tisztünk, hogy azokat sorra bíráljassuk, hanem lehetetlen megjegyzéseket nem

tennünk azokra általában, mert nekünk úgy tűnnek fel, hogy azok nagyon alkalmasak arra, hogy a közönségben téves felfogást terjesszenek.

Utalunk különösen arra, mikor a Gazdakör bizottsága által beterjesztett pontozatokban az állítatik, hogy a bank és pénzintézetek társzja, a bejegyzett cézgi kereskedők számára nyitva áll akkor is, ha pusztán a személyes hitel az alapja a kereskedő cézgi által benyújtott váltó iránt nyilvánuló bizalomnak, míg ellenben a reális alapul szolgáló mezőgazdaság tulajdonosát, a legtöbbszor, sürögés szükség idején pedig majdnem mindenkor zárt ajtókra bukkannak a hitelintézeteknél...

Ez a dolog nem így áll.

A pénzintézetek nem arra néznek, bejegyzett cézgi kereskedő, vagy gazda-e az, ki ajtukon kopogtat, hanem azt nézik, hitelképes-e?

Igy esik meg aztán, hogy ezer száma meg azon bejegyzett cézgi kereskedők száma, kik az osz. magyar banknál, vagy ennek főkéjainál és egyéb pénzintézeteknél is, hiában kopogtatnának, mert az üzleti hitel kielégítését minden pénzintézet előbbvalóvá teszi a személyes hitel kielégítésénél, a havá a kereskedők váltói. — legyenek azok bejegyzett cézgiük vagy nem, — legnagyobb részben tartoznak.

Ezekről eltekintve is, sok téves felfogás vonul keresztül a Gazdakör pontozatain. — Ilyen mikor a gazdaközönség személyes hitelének kielégítését oly módon sürgeti, hogy előnyösebb feltételek mellett számítoztassanak le a gazdák váltói. Erre valóban szükség nincs. A gazda váltóját a bank, valamint egyéb pénzintézetek leszámítolják, de joguk van megvizsgálni, nemcsak a váltó minőségét, de azt is, mi indítja a gazdát arra, hogy váltót állítson ki? És itt utalunk arra az előnyre, melyet a kereskedőkkel szemben éppen a gazdák élveznek.

A mezőgazdaság körében a készpénzfizetés a divatos. A mit elad, azért készpénzt kap, s itt felszól a nyúl, hogy a gazda a kis gazdasága mellett üzletet nem folytat, rendszerint akkor szokott váltót állítani ki, ha baj van a gazdaságban. Egyébkor alig van rá szüksége, s valóban nem csoda, ha a gazda váltói szorosabb bírálat alá vétetnek. Ez a körülmény a mezőgazdaságra válságot nem hoz, ellenkezőleg előnyt nyújt a gazdának, mert minden leszámított váltója bizonyítvány a mellett, hogy a leszámított pénzintézet az aláíró gazdaságát rendben levőnek állítja.

Ezen megjegyzések, azt hisszük, a mily jogosultak, annyira természetesen is, a bizonyára okos dolgot cselekszik, ki ezen most napirenden levő kérdések felett nézetét nyilvánosan hangoztatja.

Quot capita tot sensus — igyekezzünk szóval tettel segíteni a hol baj mutatkozik. Most a gazdának van baja, ezen kell segíteni.

Sághy Zsigmond szinigazgató úrtól felszólalást vettünk Szombathelyről, melyben, lapársunk, a „Kecskeméti” támadásai ellenben védekezik. A nélkül, hogy a „Szinészek-Lapja”-ban megjelent cikkekre, és a cikkeknek Kecskeméti város közönségére sőt voltára tekintenek, adjuk Sághy úr felszólalását az „Audiator et altera pars” elvénel fogva, azon megjegyzéssel, hogy ez ügyben több felszólalásnak helyet nem adhatunk.

Íme a védekezés:

T. szerkesztő úr!

Folyó hó 11-én megjelent „Kecskeméti” című hetilap számában megütököve olvastam azon főmódelnyt, mely bucsúztatól rám iratott. Én, tisztelt cikkíró úr, különösen a vidéki sajtó embereit mindig olyanoknak képezelem, a kik éretten megfontolva tesznek mindent s nem sűtik el az ágyút addig — míg meg nincs töltve — nagyon sajnálom, hogy épen a „Kecskeméti”, a vidék e tekintélyes lapja lövöldöz ágyával verembe. Mielőtt valakire kimondjuk a pápai átkot, meggyőződést kell szerezniünk, tisztelt uram, hogy helyesen és igazán támadunk-e, mert hogy a „Szinészek Lapja”-ban szóról szóra megjelent ama kis cikkek, melyre oly sértett önértelmet hivatkozik, az tény, de az is tény, hogy én talán jobban meg voltam lepetve olvasásukor, mint uraságod, nem azért, mintha az abban elmondottak igazsága felett kétkednem, mert azt megkérdőlni nem lehet ott, a hol számok beszélnek, de meg voltam lep tve azért, mert minden tapintatlanságom mellett annyira tapintatlan nem vagyok, hogy tüzet fűjjak akkor, mikor tudom, hogy az úgy sem gyűjt. Hogy telhetetlen vagyok, ez kedves úr nagyon naiv megjegyzés vagy végtelen járhatlanságot árul el; hát mit gondol kedves cikkíró úr 47 tagot, kik havi fizetésre vannak szerződve, szép szóval, ígérettel lehet csak fizetni? ezt Pápai uram nem acceptálta volna, ahhoz jóvédelem kell, a mi becses körükbe nem volt; vagy talán cikkíró azt hiszi, elég ha tiszteletjeggyel végig nézem magam az előadást, a többi hat tetszik teremtesse elő az igazgató. Fájdalom, ez jó részben így történt, mindazáltal én cikkíró urnak aligha panaszkodtam, jóllehet, hogy uraságod olykor-olykor maga is belátva azt az apathiát, melyben Kecskeméti városa szenved szemben a szinpártolással, felajánlta a közönség felett, most mégis azt zengi, hogy, ha elődeimnek így ment volna, vigan hagyták volna el a várost; higye el cikkíró úr, nem az ön érdeme, hogy én (a mi annyira meglöközik) és társulatom adósság nélkül hagytuk el Kecskeméti városát, hanem az talán az én telhetetlen érdemem, hogy beláttam azt, hogy jobb lesz tisztességgel eltávozni akkor mikor még lehet, mint tudva, neki menni a bajnak és sirva eltávozni. Hogy ez bűn: ezt eddig nem tudtam, immáron ön erre is megtanított, bár hasznát venni nem akarom s nem szándékom. Tény, hogy a tettes városi

tanács az évadra előjegyzett 800 frt subventióból 600 frtot két részben utalványozott, hálás köszönetem érte mindenkor, mert ha ez sem lett volna — bizony mondom — hogy sokkal előbb és nem sirva, de jajaig kellett volna távoznunk az ön Kánaán földjéről.

Felhozza cikkíró úr — mintegy bűnül, — hogy én újdonságokkal és jutalomjáték szedéssel álltam elő; hát ez is tapintatlanság? hisz cikkíró úr maga is elismeri, hogy a régi darabok nem vonzanak! ha már az újak nem vonzottak, úgy bocsánat hogy merészletem annyi újdonsággal előállni, a mennyivel egy elődöm sem rendelkezett; jóllehet, hogy én azt a nyári adósságot (szérem) nagyon lekötölte az adósság, ha egy sétat tenne a posta hivatalba meggyőződést szerezni, hogy mennyire mehet azon összeg, melyet én adósság fejében Kecskemétről elküldtem, könnyen rájöhetne, hogy bíz abból a jegyzésedől bajos lett volna júvre 10 krajczár borralvált is adni, kedves uram. A mit én Kecskeméti előlegesen kivittem, az nem volt elég arra, hogy a személyzetet Szarvasról beszállítsam; de volt magamnak, hála Isten, és be tudtuk jönni, valamint el tudtuk jönni tisztességgel; ha ez bűn ön előtt, úgy akkor csak látogassa meg önökét mindig olyan társulat, a ki sirva szeret elutazni, s engedje meg nekem, hogy én társulatommal mindig becsületesen és adósság hátrahagyása nélkül távozhassam mindentűn; — hisz az uram nem szűgyen, sem nem bűn!

Végre, újból kijelentem, hogy az ön által reprodukált cikkek megjelenéséről és annak fogalmazásáról semmi tudomásom nem volt, s a kecskeméti kevés színházlátogató közönségre nem mondhatok mást, mint teljes elismerésem és hálám nyilvánítását; nem volt, nem is lesz soha szándékom hazug híreket terjeszteni, még olyan város közönségére sem, a hol soha semmi segélyben nem részesül egy-egy színtársulat.

Ezek után maradtam kiváló tisztelettel Szombathely, 1885. jan. 20.

Sághy Zsigmond, szinigazgató.

UJDONSÁGOK.

— A városi újon választott és kiegészített tisztikar, és a törvényhatósági bizottsági tagok f. hó 23-án este a Casino termeiben kedélyes mulatságot, illetve társas-vecserőt rendeztek, hol a jókedv a mulatókat együtt tartotta a késő éjjel, vagy ha úgy tetszik: kora reggelig. Polárkőszöntök is mondatk, melyek közül a polgármester úr, továbbá Bogos Pál apát piébanos úr, Laukó Károly lelkész úr, kik ismételve szólaltak fel, s végre Dr. Széless József és Dr. Tassy Pál urakét említtük fel, mint olyanokat, melyek a jelen voltak osztatlan figyelme kísért. — Ez a jól sikerült „muri” arra ösztönözhetné az illetőket, hogy gyakrabban keressenek és találjanak okot az ilyen összejövetelekre, a helyi társaslet nyerne vele sokat, a pártoskodásból eredet szétűzés pedig nem sokára egyetértéssé változhat.

— A „Felőlvásós társaság” rendező bizottsága legközelebb állást tartott, a melyen a bűti időnyre bejelentett felolvasások sorozatát megállapította. A bűti folyamán 8 felolvasási

lágított terembe belépett, Schramm Vilmosné volt szerb nő jelmezében. Harsány éljenzéssel fogadták, ő volt a lelke az egész rendezésnek. Kedvessége, szeretetreméltósága, figyelmé meghódította az egész tisztí kart, ép úgy, mint a feketekabátos tiszti sereget. Mikor körülvezették a teremben, ott állt alkain a mosoly, szeméiből pedig öröm sugárzott elő. A sok aggodalom méltó jutalmát nyerte a sikerben, a mely teljes mértékben biztosítva volt.

A második a ki megérkezett, Tassy Pálné, a bárendezés másika tagja volt. Éljenzéssel fogadták. Az éljenzés szözlött úgy a rendezésnek, mint csinos jelmezének. Beszterezbányai tót leány jelmezben volt. (Csepreginé műterméből.) Arca kipirult, mikor látta azt a nagy táncolni készülő sereget. Mikor férjével — a ki a nögyelet titkára — találkozott, kölönösen gratuláltak egymásnak. Ha indiscretiót követünk is el, mégis elmondjuk, hogy a titkár teljes mértékben szerelmes lett újra a feleségébe.

Féltizkor már jó nagy társaság volt együtt, s a terem megtelt csinosabbnál csinosabb jelmezekkel. Papp Sándorné oláh menyecske volt, befárfekette hajjal. A jelmez nagyszerű volt. Festőbb alakot nem láttunk soha. Azt mondták rá, hogy a szőke nő még szebb, ha barnává lesz. Méltó társa volt neki a somogyi menyecske, t. i. Szokolay Mihályné. Ha Somogyban ilyen lenne minden asszony, a férfiak Pestmegyéből mind átvándorolnának Somogyba. Különbö mintekétfűj jelmeze Csepreginé műtermében készült. Szépnlé is van zűb s bizon ha Páris szerepét bíznák rá, nem tudom, hogy nem adtuk volna e oda annak a bíjos kis Kátóna Bélánának, a ki olyan szép volt abban a kalotaszegi parasztaasszony jelmezében. De hogy! most jut eszünkbe, hogy egy báli

reporter ha nem is lehet olyan mérész, mint az, a ki a gordiusi csomót ketté vágta s olyan bölcs, mint az ítéletét hozó bölcs Salamon, de okosabb lehet az arany alomb Párisnál. Mi is ketté vágtuk volna az arany alomb s a felét odaadtuk volna Pécsy György nének, a ki olyan csinos román nő volt, hogy párja nincsen azon a vidéken, a melynek viseletétől öltözödött. Hát a Kunság? Mindig azt hallottuk, hogy Kunságban annyi a szép asszony, hogy húsz vármegyében sincsen annyi. A bílon mi csak egyet láttunk Szakács Istvánnéét a kunsági menyecskek viseletében s nem hisszük, hogy csinosabb asszony lett legyen valaha akár a kunságban, akár a jászágban. Hanem a ki Kovács Pálnét látta abba a bokorúrgés szoknyában, az is fölkiálthatott a dalnokkal:

„Barna menyecskekné szemé közé néztem,
Az én szemem fénye elveszett egészen.”

Elmég még a kis Vecsey né környezetében is, a ki bizonyára felelhetetlen lesz abban a pruzslikos ruhában. Willer Józsefné a karándobosok viseletében volt a kedves jelenségével meghódított mindenkit.

A menyecskeké szorokoztak a lányok. Ott voltak Tassy Irma erdőlyi cigány leány. Húsz Bella, Pataky Rózsa, Bogoss Vilma, Káracsónyi Ilka, Szokolay nővérek és Tirezka M. magyar paraszt leányok jelmezében. Habay Aranka és Udvardy Cora szintén paraszt leány jelmezben. Nagy Terka és Bende Terka is csinos paraszt leány volt. Sikertűt jelmez volt Magyar Zsidi „Czigány Panna” és Mokri Jolán (B. Pestral) ruthen menyasszony jelmeze, úgy Sztralay Aranka (Czegledről) borsodi paraszt leány és Gubányi Marika (Pálsról) jászberényi leány jelmeze, valamint Willer Juliska bazsávidéki jelmeze is. A nem jelmezeseik is szép számmal voltak.

Ott láttuk: Széless Józsefné virágos selyem uszályos ruhában, Darányi Ferencznét fekete selyem uszályos ruhában, Nagy Gézánét (Szt. Mártonról), Tóth Lászlónét, Dömötör Sándornét, Magerla alezredésnök, Vojnarovics Sándornét, Bernadintét, Balogh Aladárnt, Fábán Albertnt, Boretvá Sándornét, Labler Károlynét, Prikkel Ferencznét, Hodoválnét. A nem jelmezese leányok is gyönyörű csoportot képeztek. Ott voltak: Maclehid nővérek, Kiss Julcsi, Nagy Matild (Kun Szt. Mártonról), Gr. Rády Margit, Adler Rózsa, Tóth Luiza, Domján Ilonka, Magyar Ilonka (Kis-Kőrösről), André Gizella, Szokolay Ida. Az emelvényen díszes közönség foglalt helyet. Ott voltak: Kovács Lászlóné, Kovács Juliska, Zombory Lászlóné, Haeker Lajosné és Szemző Sándorné, br. Puteanin.

Több fiatal ember szintén sikerűt jelmezben volt. Dr. Horváth Ádám a rendezőség egyik fáradhatlan tagja szerb jelmezt viselt. Csorba Pali túrlémetzett házálót volt, többen voltak magyar paraszt s szegénylegénynek öltözve.

A kedvesség páratlan és kifogyhatatlan volt. A farság válságos tomboló jó kedvben táncolt fáradhatatlan s mostanában alighal történt, hogy a turokra előjegyzés szükségé állott volna elő, de most előjegyezni kellett.

A tableaudok elmaradtak legalább úgy, a mint tervezve voltak, de helyettük sok, igen sok apró történetke, mulatságos csoportosítás adta elő magát. A korcsma egyik oldalán a banyakemence mellett egy jókedvű társaság ivogatott falusi szokás szerint „könyvékűl”, hosszúnakú úvegekkel. Nem hiányzott a mulató falusi legény se. Egri, a szegedi színház népszimű énekeke ott állt a lézán s olyan szívhöz szállólag énekelte a szebbnél-szebb magyar dalokat. Három

szál cigány hegedűt neki teljes igyekezettel. Az sem volt rossz, mikor a hölgyek az asztal mellé telepedtek — a melyen fagyvertartókban fagygyú gyertya égett — fagy-laltozni.

Az úgynevezett soupé eszárás ötvened órán tartott s csak a teljes kimerülés vetett neki véget. A mai táncosokban szűkölködő világban megesett az, a mi már régóta nem, hogy az volt boldog, a ki táncosnót kaphatott.

Rég elharangozták a nagytemplomban már a négy órát, de az élénkség még mindig nem szűnt. Szólt a zene, megacélozott erővel rohantak a táncosok a turokba. Zsivaj, jókedvű kacsaj harsant fel a táncok után s el lehet mondani, hogy jól érezte magát mindenki. Az a feszeltetés, a mely a jókedvű táncmulatság legnékülözhetőbb eleme uralkodóan lőn a nélkül, hogy a poriaság színezetét öltötte volna magára.

Hat óra után kezdett csak oszolni a társaság s látszott mindenkin, hogy szívesen maradna, de nem akar véteni az itteni megrögzött szokás ellen. Világos reggelig röstellének táncolni. Pedig milyen érdekes lett volna ott maradni addig, hogy előadhatottuk volna:

Sirjon rijjon a hegedű,
Banatomat sirja;
Mig a hajnal az ablakot
Be nem pirostja.

Ez ugyan a mostani ködös téli reggeleken csak nyolc fraktor történhetett volna meg.

De nem folytathatom tovább, a szedőfü itt áll a hátam megett s lesi várja, mikor írom már alá a cikket. Csak még egyet. Nagy titokban elárulom, hogy ennek a nögyeleti bílnak folytatását tervezik egy piknikben, s hogy ez létrejűjön, őszintén óhajtja

Urdung.

napon összesen tizenhat felolvasás fog tartatni. A program nagy változatos a azt hisszük, hogy a közönség szívesen érdeklődik osztályrészévé lesz ez évben is a felolvasásoknak. A programot a jövő számban közöljük, melyre már e helyen is felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Dr. Szabó László** urat a közelebbi napok alatt a legsúlyosabb csapások érték. Ugyanis nem egészen egy hét felolvasása alatt öt, scarlat hímbe esett kis gyermeke közül, három meghalt. Nyugodjanak az elhunyt kedves gyermekek békében a sír óráján, a kínos csapás alatt szomorúlkodó szülők pedig, merítsenek fájdalmaikra enyhülést az általános részvételtől, mely vesztésükhöz felett nyilatkozik.

— **A szolnok-dobokamegyei magyar nemzeti színtársulat** sorsjátékot rendez, melynek jóvedelme a Deáczsán létesítendő nemzeti színház javára fordítatik. A házassá visszavonhatatlanul folyó évi Február 1-én megtörtént, a mely alkalommal nyolczszáz darab, értékesnél értékesbe nyeresémi-tárgy fog kiszorult. Tekintve ezen sorsjáték hazafias célját, szokásunk ellenére, bíztunk vagyunk polgártársainkat e helyütt figyelmzetni: hogy sorsjátékot helyben 50 krét darabját, a könyvkereskedésekben, még mindig szerezhettek, s valóban hazafias dolgot művelnek, midőn sorsjátékvásárlással a társulat célját segítik elő.

— **Halálozás.** Özvegy Dékány Jánosné, Ági Mária asszony, élete 64-ik évében hosszú betegség után f. hó 2-án elhunyt. Temetése nagy közönség részvéte mellett ment végre 23-án. Legyen a föld könnyű felette, s pihenjen hosszú szenvedései után a sírban eszedesen!

— **A helybeli jogakademia ifjúsága** e hó 21-én tartott gyűlésén elhatározta, hogy március 15-ét ez évben szintén meg fogja ünnepelni. E végből egy 12 tagú rendezőbizottságot választott, melynek tagjai a következők: Elnök: Battali János; jegyző: Körösy Lajos; pénztárosok: Tóth Antal; bizottsági tagok: Aág Miklós, Finna János, Jójárt János, Kutassy József, Laczó József, Petrovics Sándor, Szecss László, Ugrik Géza. — Alkalmi költemény megírására Bartók Lajost fogják felkérni, valamint az ünnepélyes eszéjéből a dalárdát a „Szózat” és „Hymnus” elénekeltésére.

— **A kecskeméti asztalos ifjúság** betegsegélyező egyesületé pénztára javára rendezett táncszámlát — eltekintve az anyagi haszonról — igen szépen sikerült, mely sikerben legnagyobb része van a rendező ifjúságnak. Habár anyagi haszon nem is volt, mindazáltal nem hiányzott a feszelen jó kedv. Az ifjúság ugyanezen kettő magiért, kiradhatatlan tánczenével világos viradit. A tánczólok között — mint tudósított írja — ott láttuk: Szöllösi Julisikát, Pátkai Erzsikét, Bagi Modolt, Paré nővéreket, Szigeti Julisikát, Hajdics nővéreket, Gereze Ilonkát (Nagy-Körösről), Kun Ilonkát, Horváth Julisikát, Héjjas Marisikát és sok másokat; továbbá Hankovszky Ignác, Szabó Sándorné, Marozsi Geróné és Szegedi Sándorné asszonyokat. — A táncszámlát — mint fentebb említettük — anyagilag nem sikerült, melynek bizonyosságát közöljük a következőket: bevételek: belépőjegyekből 53 frt, felülfizetésekből 3 frt 50 kr. Rendezősegtől 26 frt, összesen: 82 frt 50 kr. Kiadás 83 frt — hiánylat 1 frt 43 kr. Felülfizetni kegyeskedtek: Köröczy Ede 1 frt, Marozsi Geró 2 frt, N. N. 50 kr. Miért is a kegyes adakozók fogadják az ifjúság legnégyebb köszönetét.

— **Dr. Horváth Mihály** az összes gyógytudományok tudosa, es. és kir. tart. huszár főorvos, ki Lunnitzer egyetemi tanár korodján hosszabb ideig működött s műtői oklevelet is nyert, városunkban letelepedett és atyjának — id. Dr. Horváth Jánosnak — orvosi gyakorlatát átvette.

— **Vettük** a „Kecskeméti szegény izr. tanulókat és a mezőgazdaságot és kézműipart terjesztő egyesület” évi kimutatását, melyből kitűnik, hogy ezen egyesület, mely a f. évben is 37 szegény árva gyermeket látott el téli ruhával és még többet a szükséges tankönyvekkel, a hitfelekezett részéről oly megalapozottan részesült, mint azt ilyen emberbaráti és nemes intencióval bírő egyesület valóban megérdemli.

— **A béli tudósításokkal** rengeteg sok baja van vidéken a lapszerkesztőknek. — A sok bálozó ifjú és leány, sőt még a menyecskek is, örömet olvassák nevüket az újságokban, s megkívánják, hogy őket az újságokba szép renddel ki is írják. Hát ez kárjuk, olyan kívánság, melyet ezentúl csak akkor fogunk teljesíteni, ha a tudósítás egészen beillő formában adatik be, s a lapra előfizetnek. Ugyan ekként járunk el azoknak is, kik utatlan házassági híreket küldöznek be. Kérjük ezt figyelembe venni.

— **Miklós Gyula** kir. tanácsos és orsz. borászati kormánybiztos a helybeli állami minisztertelep látogatására mult vasárnap érkezett meg és itt Koritsánszky János igazgatóval a jövő tavasz folytán létesítendő amerikai telep, valamint a fogantatású új építkezésekre nézve tárgyalásokat folytatott.

— **Meghívás.** A helybeli rongyos Egyesület f. év január hó 26-ikán, hétfőn d. u. ¼ órákor a Gazdakör helyiségében (Olvasókör) választmányi ülést tart, melyre a választmány tagok minél nagyobb számban megjelenjen kéretnek. Tárgy: a választmányi teendőinek megállapítása. Kecskemét, 1885. jan. 22-ikén. Az elnökség.

— **Vettük** a „Gondnázó” 18. számát, a következő változatos tartalommal: „Az új főispán” regény Tolnai Lajosról; „A keltő óra” satira Endrődi Sándortól; „Magyar költők szerelme” (Csokonai Lillája) Szana Tamástól; „A végzet” regény Margitay Dezsőtől; „Egy rút leány története” tündérválték Balázs Sándortól; „Székely támad, székely bánja” történelmi regény P. Szathmáry Péterrel; „Ki lesz az örökös?” Hartmann-Ploń-tól (vége). Ezeket követi a boríték érdekes tartalma. A vállalkozó kiadó e számban is újabb jelét adta áldozatkészségének azzal, hogy kizárólag előfizetői számára hirtve hazánkfa Munkácsy Mihálynak „A bús betyár” című olajfestményét olajnyomatban sokszorosította. A minden vasárnap megjelenő lap előfizetési ára: negyedévi 1 frt 50 kr., egy hónapra 50 kr. Az előfizetési pénzek Székely Aladár kiadó tulajdonoshoz küldendők Budapestben, VII. dob-útcza 14. Figyelmeztetjük olvasóinkat e kitűnő lapra, melyből a kiadó mindenkinek szolgálatát mutatónyomattal ingyen és bérmentve, ki e végre hozzá fordul.

— **Meghaltak** f. hó 17-től 24-ig bezárólag: Nagy János leánya Terézia 6 napos, idétlen; Lisztes Pál leánya Mária 14 éves, szivbélhártyalob; Kovács Zsuzsánna öz. Dugár Pálné 73 éves, májja; Szotyka Kovács József öz. földmives 76 éves, végelgyengülés; Tóth Erzsébet öz. Simon Mihályé 82 éves, végelgyengülés; Molitorisz Károly fia László 10 hónapos, fogzású görös; Pataki István leánya Juliánna 6 hónapos, görös; Bodor Kiss Juliánna törvénytelen leánya Juliánna 2 napos, idétlen; Gáspár Lajos fia Lajos 3 hónapos, rángörös; Patács István kereszteletlen leánya 5 napos, idétlen; Kasza Gergely leánya Erzsébet 1 év 2 hónapos, torokgyík; Takács László fia István 6 hetes, rángörös; Krizsa József leánya Anna 13 éves 5 hónapos; Szabó Mihály nős koldús 67 éves, vízkór; Varga Sándor fia János 2 ½ hetes, idétlen; Balog Ferenc leánya Terézia 10 hónapos; Dr. Szabó László fia Aladár 5 éves, törvény; Berzenyi István leánya Erzsébet 2 ½ hónapos, tüdőhártya; Jurisch Károly nős honvéd, puskamives 29 éves, gümökör; Szabó Károly fia Károly 8 hónapos, fogzású görös; Dr. Szabó László fia Zoltán 1 éves, törvény; öz. Dékány Jánosné szül. Ági Mária 64 éves, gümökör; Csordás István öz. szűcssegéd 48 éves, gyomororrák; Vicsián Lajos halva született fia; Körösi Imre nős, gazdálkodó 58 éves, szélhűdés, Horváth Terézia Hévízi Eleké 38 éves, gümökör; Gubacs Judit öz. Beké Istváné 78 éves, végelgyengülés; Gál Rozália törvénytelen halvaszületett fia.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Vas Gereben** a külföldön elhalt kitűnő írónk hamvait 17-én emelték ki a bécs-waehringi temetői sírjából s Bécsben január 18-án volt az átadási ünnepély. A bécsi ünnepélyre a hazaszállított bizottsági tagjai 16-án utaztak Bécsbe, hol már a Metropolit-szállodában meg volt rendelve a lakás számukra. 17-én szombaton este a bécsi magyarsággal ismerkedési estélyt tartottak. Vasárnap volt a hamvak ünnepélyes átvétele s hétfőn 19-én reggel történt a hazaszállítás. A hamvakat az osztrák államvasút díjtalanul szállította Magyarberegny, onnét pedig a magyar államvasút szintén díjtalanul Budapestig. Hétfőn délelőtt van a találkozás a győriekkel, kik díszes kocsorút helyeztek a kocsorúra. Kocsorút különben számosan küldöttek, így a pozsonyi Toldykör is, mely elbéli szándékát 19-én jelentette be. A hamvak a hazahozatal után a kerepesi-úti temető halottas házában voltak ideiglenesen négy napig kitéve, míg a sírbaétel ünnepélye ma délután fog végbemenni.

— **Exkommunikált lap.** A genuai éresek egy pástorlevelet tett közzé, melyben az „Epoca” című lap íróit, szedőit, elárúzóit, kihordóit s mindazokat, kik e lapot olvassák vagy másoknak olvasni adják, exkommunikációval bünteti. Tablon.

— **Anarkhista merénylet.** Rumpffot, a frankurteri rendőrség politikai osztályának vezetőjét f. hó 15-én az anarkhisták meggyilkolták. Hogy a gyilkosságot a legvakmerőbb módon becsajították végre, bizonyítja az a körülmény is, hogy az az útcza, melyben dr. Rumpffot meggyilkolták, éppen 7—8 órákor legelőkeltebb. Ilyenkor hordják ki a levélhordók és az esti lap kihordók az utolsó postát, a megszárosok ekkor járnak házföld-házra átvenni a megrendeléseket másnapra s a cseledek is ilyenkor mennek vasorához valóért a boltokba. Szóval 7—8 óra közt a legtöbb ember jár a Sachsenlager útczán s e mellett ez az útcza két épen olyan élénk útczába torkollik sa ház, a melyikben Rumpff lakott,

nagyon közel volt az egyik szöglethez. S mind eme körülmények dacára, melyek a gyilkosságra oly kedvezőtlenek, Rumpffot megölték a nékly, hogy valaki látta volna, vagy tudott volna felüle valamit, sőt még 9 óra után is az átellenben fekvő házában a cseledek azt beszéltek, hogy Rumpffot szelítés érte s csak fél 12 órákor tudták meg, hogy gyilkosság történt. Egy rendőrhivatalnok, ki dr. Rumpffal egyidejűleg ment el a hivatalból, úgy emlékszik, három embert látott, a kik az Elieserhof közelében őt kísérni kezdték, de aztán eltűntek. Hogy dr. Rumpff ellen merénylet készült, már rég rebesgették s gyakran táncosolták neki, hogy titokban kisértesse magát rendőrökkel. Rumpff azonban ingerülten visszautasította az ilyen tanácsot. S épen az a legkülönösebb, hogy a rendőrökön, ki e hírekről tudással bírt, Rumpff tudtán kívül erősebben őriztetve a Sachsenlager-útczát s a gyilkosság mégis megtörténhetett a nékly, hogy a tetteseket valaki látta volna. Hogy a gyilkosságot csakis anarkhisták követhették el, az minden kétségben kívül áll. Dr. Rumpffnak ugyanis ellenségei egyáltalában nem voltak mások az anarkhistákon kívül. Rumpffot 18-án temették el. A gyilkosoknak nyomában vannak.

— **A Függetlenség ügye** f. hó 20-ikán tárgyalattatott a budapesti kir. ítélőtáblán, mely alkalommal a Verhovayék által az elsőfokú vádhatározat ellen benyújtott felelekezést elvetve, a királyi tábla az első bíróság vádhatározatát idokainál fogva a felelekezett részre nézve helyben, a nem felelekezett részre nézve pedig változatlanul hagyja. Végre valóhára — végtérjárásra került a sor. — Ideje is volna már.

— **Huszár Adolf** szobrászaink egyik legkitűnőbbike f. hó 21-ikén éjjel szélhűdés következtében minden előzetes rosszullet vagy betegség nélkül halt meg 42 éves korában. Szép fejlődésnek indult hazai képző művésztinket, Huszár Adolf kimutával nagy csapás érte.

— **Sarah Bernhard** csak nem élhet a levegőből, s azt a kérelmet intézte a bírósághoz, — miután hitelezői összes jóvedelmét lefogalták — hogy föllépti díjaiból egy-egy este 600 frank ne legyen lefogalható, csak a mi azon felül van. A bíróság méltányosnak tartva, hogy Sarahnak legalább is 600 frankra van szüksége naponként, hogy megélhessen, a kérésnek helyt engedett.

— **Isten az ellenség:** jelszava az újabban Párisban alakult Antideista című szövetkezetnek s ezéjja eltörölni az Istenben való hitet. Az alapszabályok második cikkike ezeket mondja: A társulat ezéjja eltörölni a világ minden nyelvéből az Isten szót. Isten merő fikció lévén, e szónak nincs jelentősége, nincs létjoga. A 3-ik cikk megtiltja a társulat köztéleke tartozó minden írónak, hogy az Isten nevéet használják. A többi cikkike megszabják, hogy a társulat tagja lehet minden polgár és polgárúro születésétől fogva; az apa gyermekei, a gyámok a kiskorúak helyett jegyzetethetik be magukat a tagok közé. A napokban tartott alakuló gyűlésen letárgyalták az alapszabályokat s befejezésül az elnök — egy fehér szakállú agastyán — felhívott szólásra egy tagtársat, a ki hoz-

szabb értekezést tartott a katholicizmusról, kifejtve, hogy a tudományon kívül nem létezik semmi, csak tévely, gyanítás és hazugság.

— **Natalie,** a szerb királyné 40 ezer frank értékű elveszett ékszereit megtalálták Axelrad József ékszerésznél. Az ékszerek rejtékét, a mely egy félreeső hely volt az ékszerész lakásán, a rendőrségnek az ékszerész egyik tanulója árulta el. Axelradon kívül két Frankl nevű zimonyi kereskedő, apa és fia, és az utóbbinak felesége is elfogattak. A nőnél azt a papirt és vásznat is megtalálták, melybe az ékszerek esonagolva voltak. A tolvajt is megfogták, s ez nem más, mint a szerb mozgó posta egyik hivatalnoka, Jovanovic Zsivko, a ki a küldeményt a m. kir. postától Zimonyban szabályszerűleg átvette.

Sertésvásári jelentése

az első magyar sertésbirtokos és kölcsönelő-gező részvénytársulatnak.

Budapest-Köbánya, Január 23.
Heti állagárak: magyar val. árú 260—320 kg. nehéz 45—46 kr., 180—240 kg. nehéz 44—45 ½ kr., őreg 300 kg. től 42—43 kr.; vidéki sertés 41—44 kr. Transitóban: szerbiai 41 ½—43 kr., romániai 44—46 kr. tiszta kigramonként.

Első árak: Kukoricza 5,80 kr., árpa 6,90 kr.
Helyi állomány: jan. 16. maradt 57,466 db.
Felhajtás: alvudékról kövér 1508 db.

„ sovány 312 „
Szerbiából 1198 „
Romániából „
M. államvasutal kövér 2475 „
„ sovány 1422 „
Vidéki 125 „
Budai vámkonál 23 „ 7,063 „
64,529 db.

Elhajtás: Felvidékre 98 db. 1423 „
Bécsbe (m. h. 344 db.) 256 „
Csehországba 256 „
Bodenbachon át 1286 „
Rutkán át 1513 „
Délmetérszágba 71 „
Galantha, Sillein- és Oderbergen át „
Budapesti fogyasztás 1989 „
Külfelk 300 „
Köbányai szállomások 300 „
Magyar államvaspályán „ 7,236 „
Marad állomány 57,293 db.

Vasúti menetrend.

Budapest és Bécs irányában:
Gyorsvonat hajnalban 4 óra 57 perc.
Személyvonat hajnalban 4 „ 23 „
„ délután 4 „ 10 „
Omnibusvonat reggel 8 „ 42 „
Felgyház és Szeged irányában:
Gyorsvonat éjjel 12 óra 14 perc.
Személyvonat reggel 10 „ 43 „
„ este 9 „ 52 „
Omnibusvonat este 6 „ 48 „

Piaci árjegyzék.
Tiszta búza métermásasanként 7.—król 7,50 krig.
Kétszer „ 6,50 „ 6,75 „
Rozs „ 6,40 „ 6,50 „
Árpa „ 6,60 „ 6,70 „
Zab „ 6,70 „ 6,80 „
Tengeri új kecskeméti mm. 5,30 „ 5,50 „
Köles „ 6.— „ 6,25 „
Krumpli „ 2.— „ 2,20 „
Szalonna „ 39.— „ 40.— „
Szőna „ 2,20 „ 2,30 „
Szalma „ 1,10 „ 1,20 „

Felolós szerkesztő: BOÓDOR SANDOR.

Óvás.

Figyelmeztetjük eszárkávét vevőinket, hogy a legutóbbi idő óta **BÖTTCHER & COMP.** saját felirattal ellátott üres dobozaink a fogyasztó közönség félrevezetése céljából felhasználhatnának, u. i. ily dobozokba, a mi eszárkávét készítményeink utánozva, egy más olesó hamisított minőségű kavét töltenek, és a miénkhez egészen hasonló czimszalaggal és védjeggyel láttatják el.

Ezen czimszalagok és védjegyek azonban **BÖTTCHER & COMP.** fölirat helyett **BOECHER & COMP.** tehát a t, t, kihagyásával vannak ellátva.

Az ily módon hamisított kavés dobozok czimkéi rendszeren igen piszkosak, míg ellenben a valódi mi általunk töltött dobozok mindegyike egy tiszta új czimkét nyer, s a régiek mosás következtében eltávolíthatnának.

Bécsben, 1885. január 20.

16 (1—3)

Böttcher & Comp.

Hirdetmény.

A reform, egyház tulajdonát képező úgynevezett „Bazár-épület”-ben ez időszerint még Jakobovits Nánán, öz. Witz Ferenczné, Spitzer József és fia, Witz testvérek, Rothfeld Ignác és társa és Simon József urak által birt bolt- és raktárhelyiségek a folyó 1885. évi ápril hó 1-től számítandó 3 évre tanácsai határozatnál fogva árverésen lévén kiadandók: az árverés megtartására január hó 31-ik napjának délelőtti 9 órája a főgondnoki hivatalba annak kijelentésével tüzetik ki, hogy az árverezni akarók 50 frt bánatpénzt tartoznak letenni, és hogy az árverési föltételek a főgondnoki hivatalban megtudhatók.

Kecskemét, 1885. január hó 6-án.

A főgondnoki hivatal.

Meghívás.

A Kecskeméti sertészilalók gőzmalmi részvénytársasága az 1885. évi február 2-án délelőtt 10 órakor, saját gőzmalma helyiségében tartja meg **IV. rendes közgyűlését**, melyre a részvényesek ezennel meghívattak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
 2. Az igazgatóság által szerkesztett s a felügyelő bizottság által megvizsgált vagyonmérleg és jövedelem kimutatás betervezése.
 3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság véleményes jelentései a tiszta nyermény felosztása tárgyában.
 4. Egy felügyelő bizottsági tag helyett halálózás miatt új tag választása.
 5. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság megválasztása.
- Értesítettek egyúttal a részvényesek, hogy az igazgatóság évi jelentését, a mérleg és kimutatásokat együtt a társaság gőzmalmi irodájában bármikor megtekinthetik.

Kecskemét, 1885. január 20. Az igazgatóság.

Sorshúzás.

A Deézsen létesítendő magyar nemzeti színház javára kibocsátott sorsjegyek húzása **Február 1-én**. Nyeremények értéke 8000 forint.

1 sorsjegy 50 kr., 6 darabra 1 ingyen.

A legkisebb nyeremény 5 forint értékű, a legnagyobb 2000 forint. Sorsjegyek a helybeli könyvkereskedésekben és a "Budapesti Lloyd" kiadóhivatalában V. Dorottya utca 5. sz. a. kapható.

50. Pályázati hirdetmény.

Kecskemét sz. kir. város törvényhatóságánál a 650 forint évi fizetéssel és 150 forint lakbérrel, összesen 800 forint javadalmazott **főorvosi állás**, nemkülönben a 950 forint fizetéssel, 250 forint lakbérrel és 200 forint pótlékkal, összesen 1400 forint javadalmazott **főmérnöki állás**, valamint a 750 forint fizetéssel és 250 forint lakbérrel, összesen 1000 forint javadalmazott egyik **almérnöki állás** üresedésében levén, választás útján leendő betöltésük a f. évi február hóban tartandó rendes havi közgyűlés napirendjére tűzött ki; minőfoga felhívattak mindazok, kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az iránti kérelmekkel a folyó 1885. évi február hónap 10-ik napjáig bezárólag, nálam személyesen jelentkezzenek, avagy kelőleg felszerelt kérvényeiket hozzám ugyanazon határidőig nyújtsák be; megjegyeztetvén, miként a választás 6 évre történik, továbbá, hogy a főmérnöknek építészernöknek kell lennie, valamint, hogy az almérnöknek a szükséges fogat kiszolgáltatik, ellenben a belső határban teljesített kiküldetésekért napidíjra igényt nem tarthat.

Kelt Kecskeméten, 1885. évi január 20.

Lestár Péter, polgármester.

15 (1-1)

Birtok-eladás

Néhai Poór Sándor hagyatékához tartozó földek és házak, u. m.:

Városföldjén Szöke András úr szomszédságában mintegy 20 holdnyi, **Gátérban** Füredi István úr szomszédságában mintegy 13 holdnyi, **Csontoshalom** mellett Szappanos László úr szomszédságában mintegy 22 holdnyi föld; — továbbá **Nagy-kőrösi-útczában** 5. szám alatt, — **halasi-kapuban** 33. szám alatt, és V. k. tized **temető-nagy-útczában** 303. sz. alatt levő házak — szabad kézből örökön eladottak, esetleg a házak berbe is kiadottak.

Bővebb értesítést ad V. tized, zöldkeri utca 70. sz. a. házbán.

Poór Sándor.

1 (1-1)

A legelső valódi gyökér Hoff János-féle malátáit mell- és vesebetegségek kék papírban vannak.

Hoff János-féle malátakivonat egészségi sör 1 palack 60 kr.	Hoff János-féle koncentrált malátakivonat 1 palack 1.12 kr., 2 palack 2.10 kr.
---	---

Az orvosi tekintélyek mint például Bócsben Dr. Bamberger, Dr. Schrötter, Dr. Schützler, Dr. Róskitsky, Dr. Basch, Dr. Finger stb. professzorok, Berlinben Dr. Frerichs, Dr. Langenbeck, Dr. Liebreich Oszkár stb. professor urak rendelik ezeket számos körzetben a látható legfinnyesebb sikerrel.

Hoff János-féle malátakivonat mellzúkatok 60, 30, 15 és 10 kr.	Hoff János-féle malátakivonat egészségi csokoládé 60, 30, 15 és 10 kr., II. Valódi csokis a kék zacskóban levő
---	--

Naponta beérkező gyógyjelentései

a gyengélkedők és felüdülteknek a mell- és tüdőbajok, horosztalnak, az emésztési és ideggyengeség, lesoványodás, vérszegénység meggyógyításáról, örvendetes kezességül szolgál a szenvedőknek s megerősít azok reményét a minden felé jonak bizonyult Hoff János-féle malátakészítmények által való közeli meggyógyulást iránt.

HOFF JÁNOS úrnak

Bécs, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8. A malátakészítmények feltalálóját és készítőjét, cs. kir. udvari szolgáltót Európa legtöbb fejedelemének.

Tekintetes úr!

Egy álló esztendőj szünetem levegő-morhurut és köhögésben, haszatlan volt minden gyógyszer, míg nem végre azon kitűnő Hoff János-féle malátá készítményeit használtam, néhány hónapra a köhögés végleg elmult, és végig ismét megtűnt, s egészenem az ön Hoff János-féle malátakivonat egészségi sörével töltöttem helyre lett állítva. — Fogadja legtehetősebb hálaomat. Egyszeremint ide mellékeltem egy kéziratos iratot is tüdőnk, szívcselődjék azt, minél szélesebb körökben köztudomást kell tenni. Mező-Kovácskúta Dr. Nagy Alajos, lelkész.

Igen tisztelt úram! Szíveskedjék részemre 22 palack Hoff János-féle malátakivonat egészségi sört küldeni utánvéttel mellet. Ezen sör nekem igen ízlik a jót tesz, mielőtt azt továbbra is fogom használni.

Tisztelettel SALACZ IMRE.
Endrőd, Békésmegye, 1884. április 24.
Nagy-Lak, 1883. november 21.

Kérek posta utánvételt mellet 4 zacskó Hoff János-féle malátakivonat mellzúkatok. Egyszeremint annak valóban jótékony hatásáról, legmegelőzőbb hálaomat kell önnek kifejeznie. Tisztelettel WAGNER FÜLÖP vendégül, Nagy-Lakon.

Hivatalos gyógyjelentés.

Cs. k. 23. sz. katonakórház Zágrábban. A Hoff János-féle malátakészítmények, úgy a malátakivonati sör, mint a malátá egészségi csokoládé, az üdülő betegnek, valamint a műtét, beteges- és emésztési bajokban szenvedőknél, mint kitűnő erősítő gyógyszer használtatott. A malátá-csokoládé igen ajánlható úgy a betegnek, mint az üdülőknél a reggeli kávé helyett.

Dr. KAISER, Dr. KASCHITZ, törzs- és osztályorvos, fő-tororvos.

Föraktár:
Kecskeméten: Katona Zsigmond gyógyszerésznél, Cegléden: Farkas Józsefnél, Fejérvárában: öz. Hoffer Ad. gyógyszerésznél, Nagy-Kőrösön: Molnár Lászlónál, Pakson: Florian Jánosnál, Szentesen: Podhrátsky Ferencnél, Miskolcon: Molnár János gyógyszerésznél. 216 (3-3)

60 legfelsőbb kitüntetés.
Alapítva 1874. Bécs és Budapest 1862.

Ház-eladás.

Páva-utca III. t. 109. sz. ház csinos kerttel. — továbbá Petőfi-utca (nagy-kávéház) I. t. 235. sz. a. ház nagy udvar-, pincesz- és istállósval — kedvező feltételek mellett eladók.

Bővebb értesítést ad **Vértesy József.**
III. t. 109. sz. alatt.

7 (3-2)

Eddig még fölül nem mulva.

MAAGER W.-féle
cs. kir. szabadalmazott valódi, tisztított 208 (12-7)

CSUKAMÁJ-OLAJ

MAAGER WILHELM-től BÉCS-ben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyen emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlt és rendelt mint a legtisztább, legjobb, legtermészetesebb és elismert hatásos szer mell- és tüdőbajok ellen, úgy görvély, hályog, daganat, borküteg, mirigybetegségek, gyengeségek, stb. ellen I. frlos palackokban a gyári raktárban Bécs, III. ker., Heumarkt 3., úgyszintén osztrák-magyar birodalom

valamennyi gyógyszerárát és fűszerkereskedéseiben.

Valódi minőségben kapható Kecskeméten: **Molnár J., Katona Zs. és Machleid A.** gyógyszerész uraknál.

Dr. Mikolash Kár.-féle **China-bor.** Legjobb szer gyomorgyengeség, hideglelés, betegségek utáni el-
erősítőedőnél.
Ára egy üveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolash Kár.-féle **China-vas-bor.** Kitűnő elismert szer oly betegségek ellen, melyek vérszegénység,
vagy rossz vértől erednek.
Ára egy üveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolash Kár.-féle **Pepsin-bor.** Kitűnő szer a rossz emésztés, lassú gyomor működés és az
arra alapuló betegségeknek.
Ára egy üveggel 1 forint 50 kr.

Dr. Mikolash Kár.-féle **Pepton-bor.** Legbiztosabb szer a szerveket a gyomornak működése nélkül
bőven táplálni.
Ára egy üveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolash Kár.-féle **Rhabarbara-bor.** Legjobb szer gyomor- és bélhurut- és más betegségeknek.
Ára egy üveggel 1 frt 50 kr.

Föraktár osztrák-magyar birodalom részére (Galicia- és Bukovinával együtt):
MAAGER WILHELM-nél BÉCS, III. Heumarkt 3.

Farsangi idényre

ajánljuk nem rég felállított

első czipész-üzletünket

a kath. kántorok mellett, a templom-útczára nyíló boithelyiségben

Lestár és Deák czég alatt,

hol a legújabb divat szerint bármennyű béli selyemczipők és csizmák, úgyszintén mindenféle női- és férfi-czipők és vadász-csizmák — a kereskedéseken levő gyári munkákat minden tekintetben jóval felülhaladva — pontosan és legnagyobb esemmel olcsó ár mellett készíttetnek.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, maradjunk Kecskeméten, 1885. január hóban. Alázatos szolgálk

Lestár és Deák,

czipészek.

5 (3-2)

Húzás folyó évi Február 20-án.

Összesen 10.000 nyeremény

II. KINCSEM-SORSJÁTEK

1. főnyeremény forint

50.000

2. főnyeremény 20.000 3. főnyeremény 10.000 forint o. ért.

A sorsjegyek kaphatók:

A MAGYAR LOVAR-EGYLET SORSJEGY-IRODÁJÁBAN

Hatvani-utca BUDAPEST Nemzeti Casino
úgyszintén valamennyi váltóházaknál, lottoegyházoknál és szivartársaságoknál.

további nyeremények
5000 frt
3000 frt

további nyeremények
2000 frt
1000 frt

Minden nyeremény készpénzben kifizettetik

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál, 1885.